

Matèria: Llengua catalana i literatura

Més o menys pel temps que les pruneres comencen a fer prunes, a Mallorca comença a haver-hi turistes que moren fent balcòning, un esdeveniment que alguns interpreten com un bon auguri per a la temporada turística. Tant és així, que diversos mitjans han divulgat la notícia (que ha resultat ser falsa) de tres morts per balcòning a Mallorca en els últims dies. En realitat es tractava de tres persones mortes en altres tants accidents que incloïen la defenestració, però no es tractava de balcòning. El balcòning, recordem-ho, consisteix a precipitar-se al buit des del balcó de la pròpia habitació d'hotel, generalment quan s'intenta fer equilibris damunt la barana, borratxo i/o drogat, per passar al balcó del costat. El resultat sol ser de mort, perquè les caigudes es produeixen des d'altures considerables. No passa res: es recullen les restes del turista, s'empaqueten dins un fèretre, es facturen cap al seu país (Regne Unit, en la majoria dels casos) i la festa continua com si aquí no hagués passat res. Fa un parell o tres d'anys, la parella d'un mort per balcòning es va queixar que, a Mallorca, els hotels tenen les baranes dels balcons massa baixes, però ja està.

El que ha passat aquests dies va una passa més enllà, perquè converteix el balcòning en fantasia. El fet dona idea de la impaciència d'alguns per "tornar a la normalitat", una normalitat que, a Mallorca, inclou, efectivament, el balcòning. El que sí que hem tingut, de moment, ha estat l'actuació estel·lar d'una ciutadana de Milà, Itàlia, que, visiblement intoxicada, va muntar una escandalera dins l'avió en què volava cap a Eivissa perquè es negava a dur mascareta. Aquesta també és una excel·lent senya de la temporada turística que ens ve al damunt i que ja es veu que serà magnífica: no endebades hem confirmat també el retorn dels creuers, que ja no estan permesos ni a Venècia, però aquí sí. Aquí, després d'un any en blanc a causa de la pandèmia, el retorn del turisme no és que faci il·lusió: el que hi ha és més aviat ansietat, defici, mans que es freguen amb impaciència. La cobdícia és una de les emocions humanes més poderoses, i també és una de les més nocives i amb major capacitat destructora. La cobdícia, o la desesperació malaltissa pels diners, caracteritza la indústria turística de les Balears (i també la de Catalunya, que és feta a imatge i semblança de la de Balears). I, com que és compartida per una gran quantitat de persones que en depenen, aquesta desesperació s'acaba convertint en un dogma assumit per la majoria.

Així com hi ha el menjar porqueria o la televisió porqueria, existeix també el turisme porqueria perquè és massa nociu, i s'ha convertit precisament en la nostra especialitat. Aquí són benvingudes totes les formes del turisme degradant, perquè mantenen amb vida la il·lusió d'una economia que no produeix res i que s'aguanta damunt els pilars de la desigualtat, l'embrutiment i l'explotació desbocada, tant dels recursos i el paisatge com de les persones. Alegrem-nos, que torna amb força.

Sebastià Alzamora, *Alegrem-nos, torna el turisme porqueria*. Diari Ara, 1/6/2021

Prova lliure per a l'obtenció del títol de batxiller 2022

1. En haver llegit el text, posau un títol objectiu i justifiqueu-lo. (Màxim 3 línies) (1punt)
2. Feu un resum del text. (Màxim 5 línies) (1punt)
3. Explicau el sentit que dona l'autor als fragment subratllats del text. (2 punts)
4. Elaborau un text argumentatiu a partir d'una de les dues qüestions que teniu a continuació: (Mínim 15 línies) (2 punts)
 - a) Hem de viure del turisme siguin quines siguin les conseqüències per a la nostra illa?
 - b) Cal cercar un model turístic sostenible?
5. Tria una d'aquestes dues opcions a) o b): (2 punts)
 - a) Explica què és la variació lingüística. Quines llengües en tenen? Justifica la resposta.
 - b) Què és el conflicte lingüístic? Quines són les possibles solucions a aquest conflicte?
6. Tria una d'aquestes dues opcions a) o b): (2 punts)
 - a) Elements trobadorescos i humanistes a la lírica d'Ausiàs Marc.
 - b) La literatura d'avantguarda: Joan Salvat-Papasseit.